

PRZEDMIOTOWY SYSTEM OCENIANIA Z PLASTYKI

Zespół Szkół nr 8 w Szczecinie

WARUNKI OBIEKTYWNEJ OCENY Z PRZEDMIOTU PLASTYKA

Ocena jest wynikiem obserwacji ucznia w trakcie pracy, rozmowy z uczniem, jego postawy i zaangażowania w pracę, wysiłku wkładanego w wykonanie zadań, pilności, aktywności na lekcjach, pomysłowości, oryginalności rozwiązań, ostatecznego rezultatu pracy, stopnia opanowania wiedzy plastycznej. Ocena nie dyskryminuje ucznia pozbawionego zdolności plastycznych, a wobec ucznia z pewnymi deficytami rozwojowymi stosuje się obniżone wymagania. Uzyskany stopień z przedmiotu jest zachętą do rozwijania własnej twórczości lub zainteresowania się sztuką tworzoną przez innych. Stopień trudności zadań i ćwiczeń plastycznych jest dostosowany do poszczególnych faz rozwojowych uczniów i ich możliwości. Udział ucznia w konkursach, oraz aktywność ponadprogramowa (wykonywanie dekoracji szkolnych, gazetek, dodatkowych prac plastycznych, etc, etc) podwyższa ocenę z plastyki. Zachowanie ucznia na lekcji nie ma wpływu na ocenę jego pracy.

CELE EDUKACYJNE OPRACOWANE W OPARCIU O PODSTAWĘ PROGRAMOWĄ

Z PRZEDMIOTU PLASTYKA

1. Rozbudzanie twórczej postawy ucznia wobec siebie i świata.
2. Rozwijanie ogólnej wrażliwości i wrażliwości plastycznej ucznia.
3. Rozwijania umiejętności refleksyjnego patrzenia.
4. Rozwijanie zainteresowań i zamiłowań plastycznych.
5. Wyposażenie uczniów w podstawowe umiejętności plastyczne, oraz podstawową wiedzę dotyczącą poszczególnych okresów w sztuce.
6. Podstawowe umiejętności dotyczące analizy dzieła sztuki.
7. Wprowadzenie uczniów do aktywnego uczestnictwa w kulturze.

WYMAGANIA NA POSZCZEGÓLNE STOPNIE

1. Celujący – uczeń posiada wiedzę wykraczającą poza program nauczania, szczególnie interesuje się sztuką, twórczo rozwija swoje uzdolnienia plastyczne, w terminie oddaje prace plastyczne, osiąga sukcesy w konkursach plastycznych i aktywnie uczestniczy we wszelkich projektach plastycznych szkoły.
2. Bardzo dobry – uczeń opanował wiadomości ze sztuki określone szczegółowo w poszczególnych działach programowych, potrafi zastosować zdobyta wiedzę teoretyczną w praktyce, samodzielnie interpretuje temat pracy praktycznej dodając swoją wizję, oryginalność i pomysłowość, starannie i w terminie wykonuje ćwiczenia praktycznie.
3. Dobry – uczeń w dobrym stopniu opanował wiadomości programowe z historii sztuki, potrafi wykonać zadania praktyczne, potrafi samodzielnie zastosować zdobyta wiedzę w praktyce, prace plastyczne oddaje w terminie.

4. Dostateczny – uczeń opanował podstawowe wiadomości z historii sztuki, potrafi wykonać prace plastyczne o niewielkim stopniu trudności, miernie wykorzystując nabytą wiedzę, mało efektywnie wykorzystuje czas pracy.

5. Dopuszczający – uczeń wykonuje ćwiczenia plastyczne o niewielkim stopniu trudności, mało angażuje się w wykonywanie pracy, posiada duże braki w opanowaniu podstawowych wiadomości z historii sztuki, jest niestaranny, nie oddaje w terminie prac plastycznych.

6. Niedostateczny – uczeń nie pracuje na lekcji, nie wkłada wysiłku w wykonywane prace, jest notorycznie nieprzygotowany do zajęć i nie chce opanować podstawowych wiadomości programowych.

SPOSOBY SPRAWDZANIA OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW

1. Wykonane prace plastyczne- każda praca plastyczna wykonana na lekcji podlega ocenie. Praca powinna być wykonana zgodnie z tematem i techniką zalecaną przez nauczyciela. Uczeń oddaje gotową pracę najpóźniej 1 tydzień po zajęciach na których była wykonywana. Nie oddanie obowiązkowej pracy plastycznej skutkuje oceną niedostateczną, którą można poprawić. Terminowość oddawania prac wpływa na ocenę.
2. Zadanie pisemne podczas lekcji, w oparciu o podręcznik lub materiały od nauczyciela.
3. Nie przewiduje się sprawdzianów ani kartkówek.
4. Udział ucznia w konkursach plastycznych szkolnych i międzyszkolnych wpływa na ocenę śródroczną i roczną. Za udział w konkursie uczeń otrzymuje ocenę celującą cząstkową. Za osiągnięcia w konkursach podwyższa się ocenę końcową o jeden stopień.

WYMAGANIA PROGRAMOWE DOSTOSOWANE DO POTRZEB UCZNIÓW ZE SPECYFICZNYMI TRUDNOŚCIAMI W UCZENIU SIĘ, Z ORZECZENIEM LUB OPINIĄ PORADNI PSYCHOLOGICZNO-PEDAGOGICZNEJ

Ze względu na specyfikę przedmiotu **ocena uwzględnia przede wszystkim wkład pracy ucznia i jego zaangażowanie, w drugiej kolejności mierzy efekt końcowy.** Formy sprawdzania wiedzy i umiejętności są dostosowane do możliwości psychofizycznych ucznia. W pracy z uczniem o specjalnych potrzebach edukacyjnych nauczyciel musi stosować na lekcjach następujące zasady :

- zasadę indywidualizacji czyli dostosowanie zadań do potrzeb, możliwości i tempa pracy ucznia,
- zasadę pogłębłości tj. wszechstronne poznawanie otaczającej rzeczywistości,
- zasadę stopniowania trudności, dzięki której uczeń wzmacnia wiarę w swoje możliwości, mobilizuje się do przezwycięzania niepowodzeń, osiąga sukces sprzyjający własnemu rozwojowi i doskonaleniu,
- zasadę systematyczności to znaczy pracy zgodnie z racjonalnym planem i systematyczne postępowanie zgodnie z nim,
- zasadę trwałości wiedzy czyli wielokrotnego powtarzania nabytej wiedzy i umiejętności,

Natomiast naczelną zasadą, jaka powinna towarzyszyć każdemu nauczycielowi pracującemu z uczniem o specjalnych potrzebach i określonych dysfunkcjach to: serdeczność, życzliwość, cierpliwość i bezwzględna akceptacja całej jego osoby.

Opracowała: Alicja Choynacka-Sańka